

SUBMITTED BY
grafodil

ON
17.06.2014

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Разделянето на водните маси

И Бог каза: „Нека се появи пространство между водите, което да ги разделя една от друга.“ И така стана: Бог сътвори това пространство, за да раздели водите над и под него. И Бог нарече това пространство „небе“. Настъпи вечер и настъпи утро: вторият ден. (Битие 1:6-8)

На втория ден имам поучение на тема „Разделянето на водите“. Не сме на едно мнение как са изглеждали водите на небето. Аз си представям облаци. Такива, каквито ги познаваме днес.Брат ми обаче смята, че преди Потопа не е имало облаци, а на небето е имало воден слой.Можеш ли да ни помогнеш в това? Как е изглеждала водата на небето?

Отговор

Как са изглеждали Земята и околностите ѝ преди потопа, можем само да предполагаме. Затова нека започнем от нещата, които са ни известни днес:

- Разпределението на водата на Земята показва, че днес 40-дневен непрекъснат дъжд би бил невъзможен
- Профилът на Земята показва, че наличната вода не е достатъчна, за да се издигне над най-високите планини, както е било по време на Потопа.
- От времето на Потопа насам дъгата може да се наблюдава, но вероятно не е съществувала преди това.
- Днес на Земята няма известна водна система, която да може да се идентифицира с „изворите на голямата бездна“ (срв. Битие 7:11).
- Градината в Едемската равнина с нейните четири реки (срв. Битие 2) вече не може да бъде локализирана. Геологията и географията там вероятно са се променили.
- Продължителността на живота на хората преди Потопа и след него е намаляла драстично.
- Много животински видове са изчезнали.
- Днешните животински видове не са равномерно разпределени по земята.
- Освен това на хората е било позволено да ядат месо след потопа (Битие 9:3).

Имало ли е облаци преди потопа?

Всъщност в Библията облаците се споменават едва след потопа (Битие 9:13 и сл.). Това не означава непременно, че преди това не е имало облаци. В този пасаж не се твърди, че облаци е имало едва от този момент нататък, а че Бог е поставил дъгата Си в облаците като „знак на завета“ за цялото човечество (между Мен (Бог) и земята). Така че акцентът е върху дъгата като знак на завета, а не върху самата дъга. Само въз основа на този факт за мен не е сигурно дали е имало облаци или не. Но това, което не мога да си представя, е, че земята е била

покрита с видими облаци. Поради това погледът би бил ограничен до „знаците“ за определяне на времената (Битие 1:14 и сл.). Ето защо смятам, че не може да се приравнява сводът, който разделя двете водни маси една от друга, с „облаци“.

Как ли е изглеждала „небесната вода“?

Тъй като е невъзможно да знаем как е изглеждала по онова време, това е просто хипотеза, която днес се споделя от много изследователи, основаващи се на библейските текстове: при това се предполага напълно различна хидрология (учение за водата) в допотопните времена. Основните елементи на тази теория са „пояс от водна пара“ или „парен купол“, както и различна система от подземни водни резервоари и извори. Този „пояс от водна пара“ може би е бил и щит срещу космологичното лъчение. Светлинното и топлинното лъчение биха преминавали през него и биха се отразявали, създавайки парников ефект. Това би довело до умерен климат на Земята. Така че не би имало екстремно топли и студени зони, нито бури, а гръмотевични бури също не биха могли да се образуват или поне в много по-малка степен, тъй като те предполагат наличието на различни студени и топли фронтове. (Източник: Creatio „библейска доктрина за сътворението“)

Показател за Божието величие

Може би на пръв поглед е разочароващо, че не получаваме ясен отговор на това. Но бих искал да отбележа още едно нещо. Тези въпроси изобщо не са нови. Напротив, те са сред най-старите от всички и, изненадващо, самият Бог ги задава. Тези въпроси са показателни за Божието величие, мъдрост и суверенност:

Книгата на Йов завършва с Божиите думи, които започват в 38-а глава. Бог говори на Йов от бурята и там му задава въпрос след въпрос:

Кой си ти, че да се съмняваш в плана Ми, да говориш за неща, които не разбираш? Много добре! Стани и се покажи като мъж! Искам да те попитам, кажи ми! Къде беше, когато създадох земята? Ако знаеш, кажи ми! Кой реши колко голяма да бъде? Кой реши колко голяма да бъде с измервателната въже? Ти знаеш всичко, нали? На какъв пиедестал стоят стълбовете ѝ? Кой положи основите на сградата ѝ? Да, тогава всички утринни звезди пееха, синовете на Бога ликуваха от радост! Кой затвори морето с порти, когато то изригна от недрата на земята? Аз бях, аз го обгърнах с гъсти облаци, като пелена му дадох тъмната мъгла. Дадох му определената граница, заключих го здраво с порта и затвор. Казах му: „Дотук и не по-нататък! Тук гордостта на вълните ти спира!“ Заповядал ли си някога на деня да изгрее, определил ли си мястото му за зората и казал ли си му да хване края на земята и да отърси от нея всички нечестиви? В светлината му планините се издигат, като гънки на дреха се появяват. Но на нечестивите светлината не носи щастие; тя слага край на злоупотребата с тяхната власт. Слизал ли си до изворите на морето? Дъното на морето, обикалял ли си го? Стоял ли си пред вратата на света на мъртвите, където започва вечната тъмнина? Знаеш ли колко далеч се простира земята? Ако знаеш всичко това, кажи ми! Знаеш ли пътя към мястото, откъдето произхожда светлината? Откъде идва тъмнината? Ще я отведеш ли до края на пътя ѝ и после ще я върнеш ли на мястото ѝ? Сигурно можеш, защото си толкова стар, че си се родил още тогава! Виждал ли си складовете, където съхранявам снега и градушката? Държа ги на разположение за дни на бедствия; с тях се впускам в битки и войни. Къде е пътят към изгрева на слънцето, и къде е мястото, откъдето идва източният вятър? Кой изкопа канавки в небето за дъжда? Кой е прокарал пътя на бурята? Кой кара дъждът да вали върху безплодната степ, върху земята, където няма хора? Кой утолява жаждата на изсъхналата земя, за да поникне зелена трева? Помисли за дъжда: има ли той баща? И погледни росата: някой ли я е заченал? Откъде идва ледът? Коя е майка му? И коя утроба е родила измръзването и сланата, които

превръщат потоците и реките в твърд камък, замразяват морето, така че то да застине? Можеш ли да свържеш седемте звезди? Можеш ли да развържеш пояса на Орион? Ти ли подреждаш зодиакалните съзвездия, така че всяко да се вижда в своето време? Ти ли направляваш Голямата коса и Малката коса? Знаеш ли реда, по който се движат небесата, и ти ли го прилагаш за цялата земя? Ти ли даваш заповеди на облаците там, за да излеят дъжд върху теб? Ти ли изпращаш мълнии върху земята? Те ли ти заповядват, когато ги призоваваш? Кой казва на ибиса, че Нил се надига? Кой казва на петела, че идва дъждовно време? Кой преброява точния брой на облаците? Кой излива небесните съдове с вода, когато всички буци по полето са се втвърдили, а земята е станала твърда като камък? Ти ли подтикваш лъвицата към плячката ѝ? Ти ли утоляваш жадния глад на младите лъвове, когато се прикриват в леговища, дебнат в гъсти храсти? Кой дава храна на гарваните, когато малките им не намират нищо за ядене и ми викат на глас за глада си?“

Разбира се, следват още много въпроси. Йов вече знаеше, че човек, който се изправя пред Бога в изпитание, ще бъде запитан от Него с хиляди въпроси и няма да знае отговора на тях (Йов 9:3). Точно това се случи, когато Бог му зададе тези въпроси. Разбира се, въпросите изглеждат много поетични. Но това не означава, че можем да ги отхвърлим като „безсмислени“. Много от тези въпроси все още ни занимават и днес, дори с нашето ниво на знания и технологии. Далеч не всички от тях са решени. Всъщност, смея да кажа, че за много от тези въпроси нямаме изчерпателен отговор, който без съмнение да е възвишен.

Например, как се образува дъждът? Изглежда просто: водната пара се събира около прашинка и след това, когато се натрупа достатъчно количество, се образува капка вода. Но преди много години беше установено, че този процес би отнел около 30 години при естествени условия. Днес се приема, че възходящите въздушни течения ускоряват този процес, въпреки че този факт все още не е окончателно доказан. Или как се предава светлината? Чрез частици ли е или чрез вълни? Днес се говори както за вълни, така и за частици, но възможно ли е и двете? Това е област, по която в науката има разногласия. А какво пита Бог Йов няколко хиляди години преди нашата епоха? По времето на патриарсите (Авраам, Исаак, Яков)? „Знаеш ли пътя към мястото, откъдето произхожда светлината (Йов 38:19)?“ Не е ли удивително: Бог му задава въпрос, който и днес ни занимава.

Може би и ние трябва да се примирим с факта, че сме стигнали до точка, в която можем само да спекулираме. Божията мъдрост далеч надхвърля нашите ограничени умове. Можем да отговорим на Бог на хиляда въпроса, а не на един. Струва ми се, че точно това се случва в момента с раздялата на водите. Къде бяхме, когато Бог сътвори земята? Къде бяхме, когато Той постави мерната пръчка и определи колко голяма трябва да бъде тя?

Признак за Божията любов

И може би просто трябва да зададем въпроса по друг начин. Можем да попитаме как е изглеждала тази вода тогава, или пък да попитаме: защо изобщо Бог е създал това издуване и разделяне на водните маси? На този въпрос получаваме отговор:

Благодарете на Господа, защото Той е благ към нас! – Неговата любов никога не престава! Благодарете Му, Всевишния Бог! – Неговата любов никога не престава! Благодарете Му, най-могъщият от господарите! – Неговата любов никога не престава! Само Той върши велики чудеса – Неговата любов никога не престава! ***Умело е издигнал небесата. – Неговата любов никога не престава!*** *Над моретата е разпрострял земята. – Неговата любов никога не престава! Той е сътворил големите светила:****Неговата любов никога не престава! Слънцето, за да властва над деня – Неговата любов никога не престава! Луната и звездите, за да властват над нощта. – Неговата любов никога не свършва! Той погуби първородните на египтяните. – Неговата любов никога не свършва! Той изведе Израил оттам. – Неговата любов никога не свършва! Той го направи със силната Си ръка. – Неговата любов***

никога не свършва! Той раздели Червено море на две. - Неговата любов никога не свършва! Той преведе Израил през него. - Неговата любов никога не свършва! Той потопи фараона и неговата армия в водите. - Неговата любов никога не свършва! Той преведе народа Си през пустинята. - Неговата любов никога не свършва! Той победи велики царе. - Неговата любов никога не свършва! Той уби могъщи царе. - Неговата любов никога не свършва! Сихон, цар на аморейците – Неговата любов никога не свършва! и Ог, цар на земята Башан – Неговата любов никога не свършва! Техните земи Той даде на Израил. - Неговата любов никога не свършва! Той ги даде на Своите слуги като наследство. - Неговата любов никога не свършва! Той се сети за нас, когато бяхме потиснати... - Неговата любов никога не престава! Той ни избави от враговете ни. - Неговата любов никога не престава! Той храни всички създания – Неговата любов никога не престава! Благодарете Му, на Бога на небесата! - Неговата любов никога не престава! (Псалм 136)

Отпечатъкът на всичко, което Бог е сторил, е Неговата любов към творението, любов към Своя народ и любов към всеки отделен човек. А нашият отпечатък към Бога трябва да бъде благодарност за всички тези неща.

Източници

- **Снимка на корицата:** Rowdy2008 / pixelio.de

Weitere Informationen

Категории
Вяра и вдъхновение

Етикети
Битие
Посвещение
Историята на сътворението
Небе
Вода

Възраст
8–12 години

Брой участници
Няма налични данни.

Библията
История

Продължителност
Няма налични данни.

Терен / околности
Водни басейни

Материал
Много работа

Изтегляне на файлове
Няма изтегляне на файлове

KI Generierter Inhalt
Съдържание
Категории
Етикети
Възраст
Брой участници
Библията
Продължителност
Терен / околности
Материал

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/bg/wiki/art/razdelyaneto-na-vodnite-masi